

Keld Broksø
Malmösyndromet
404 sider
Ambush Books

Broksøs nye bog er for så vidt udmærket. Kører fint videre i samme stil og sprog som hans forrige. Dog er den samtidig eksempel på, at man på mindre forlag og selvudgiverforlag bør have flere professionelle ind over i redigerings- og korrekturprocessen. Det koster penge, ja, men resultatet bliver også derefter og måske salgstallene ligeledes. Skal vi tage det tekniske først, så ser vi på side 116, at bagage er stavet **baggage**, altså den engelske version. Det er forståeligt nok, kan man sige, for vi er jo i en international verden. Det holder bare ikke i en dansk bog, ligesom kommateringen på samme side heller ikke er på plads.

Sprogligt er der efter vores mening for mange floskler og forvirrende adjektiver og metaforer. Noget der tilsammen trækker energien i fortællingen ned.

Det sugende vakuum af sjælefred midt i verdens tumult.

Æh, hvabehar. Den skal vi vist lige have igen, før vi forstår den.

Hjertets motorstempel fulgte Stefans angst, og hans reptilhjerne

OK, så forfatteren mener, hans hovedperson har reptilhjerne.

Hvorfor ikke lade læseren dømme over det.

Sådan er der nogle ting igennem bogen, der dukker op midt i et ellers nydeligt sprog, men som forvirrer mere, end det gavner. Eftersom at udbuddet af thrillere og krimier er enormt, så er det sådan nogle ting, der gør, at man lægger bogen fra sig.

Koncept, idé, handling, baggrund og ikke mindst aktualitet er til gengæld spot on. Vi kommer vidt omkring krigen i Ukraine med en masse af de geografiske name drops, der giver bogen nærvær og mening. Google Street View, Harald Nyborg, en powerbank, Vestre Kirkegård, Øresundsbroen, Helsingør-Helsingborg-overfarten, Allah, The Guardian, Krakow - alle sådanne genkendeligheder er spredt fint ud over bogen, ikke for lidt ikke for meget.

DET virker

I en bog der med en del stramninger og endnu nogle gennemskrivninger kunne være blevet en superstærk thriller. Nu er den blevet et skridt på vejen mod en *god* thriller, hvor en dansk kriminalbetjent under en karantæne opdager hemmeligheder omkring handel med illegale våben. De har spor fra Ukraine, Provence, Malmø og København og politikeres rækker, der som udgangspunkt ikke kan stille meget op, når demokratiet bliver taget som gidsel.

Hvad det går ud på, skal man undervejs selv finde ud af. Det er godt udtænkt. Og helt sikkert kan forfatteren noget med sproget, der mange steder er både levende og spændende. Der er bare lidt for meget unødvendigt flimmer og ordlege, der standser læsningen nogle brøk-sekunder, og det er nok til, at man siger - en ommer, så er den der.

Vi har også anmeldt en anden af Broksøs bøger [her](#)